Sz libera nos a malo amē qz in h̄ mūdo
sūt multa mala scz infirmitates pestilen-
tie guerre fames diuisiones ꝛc̄. Ido pa-
ter libera nos a malo Et ista vltima peti
cio est multū nobis necessaria qz nos su-
mus ꝓpe infernū ꝛ lōge a ꝑadiso. qz sunt
plus q̄ꝫ mille diete vsqꝫ ad ꝑadisum qui
est celū empirreū. Ido longe sum⁹ a ce-
lo. ꝫ sum⁹ ꝓpe infernū qz nos sum⁹ ī t̄ra
ꝛ infern⁹ ē in medio t̄re ꝛ de illo veniūt
mala auctoritas repleta est malis anima
mea ꝛ vita mea īferno apropinq̄uit inq̄t
p̄s. Ido petim⁹ ꝫ lib̄a nos a malo Et mō
oēs debē⁹ rogare dn̄m vt de⁹ det sp̄ ꝛ te-
neat vnionē eccl̄ie qz qn̄ ꝯcilīū erat in cō-
stātia erāt mille milia demonū repugnā-
tiū vnioni eccl̄ie. Ido orandū est ꝫ libera
nos a malo ꝛ vt de⁹ det pacez in p̄ria qz
sūt mlta mala q̄ occurrūt ꝛ eueniūt vob̄
laborātib̄ diuitib̄ mercatorib̄ ꝛ militi-
b̄ ꝛ de istl̄ malis petim⁹ lib̄acōez. Ideo
faciam⁹ p̄niaz auctoritas q̄ diligitl̄ dn̄m
odite malū custodit dn̄s aīas sctōꝝ suo-
rū de manu pctōꝝ liberabit eos p̄s. xcvj.
Ido dic̄ thema si q̄d petieritl̄ p̄rez ī noīe
meo dabit vob̄ qd̄ vobis ꝯcedat.

Feria scd̄a in Rogacōnib̄

Kyrie eleyson
xp̄e eleysō kyrie. Non possu
mus assignare libꝝ nec capl̄m vbi h̄ v̄ba
scripta sint tn̄ frequēter cantant̄ in eccl̄ia.
Et spēaliter istis dieb̄ rogacōm ꝛ sūt tā
te auctoritatis q̄ beat⁹ Greg̃. ordinauit
cātari in missa. qz est verbū multū appro
batū ꝓpt̄ illud qd̄ figurat. Et ido ad intel
lc̄m verboꝝ est sciendū q̄ meli⁹ ꝯcilium
qd̄ hō possit h̄re qn̄ offendit dn̄m suū est
q̄ se humiliat ꝛ petat veniā ab eo. Rō ē
qz nō posset ꝯtra fortissimū resistere. nec
ꝑ suas cautelas euadere. Iō nō est aliud
remediū nisi q̄ se ei⁹ miscd̄ie reconmittat
Hoc nob̄ ondit̄ in brutis. legit̄ de ꝓprie
tate leonis q̄ q̄ꝫuis sit multū fortl̄ ꝛ astu
tus ꝛ maliciosus. qn̄ capit̄ statim humi-
liat se quasi miscd̄iam petendo. Si hec ꝓ-
batio nō sit sufficiēs habet̄ figura. ij. Re.
xxiiij. De dauid qui multū offenderat de
um q̄ iratus voluit eum g̃uiter punire ꝛ
misit ad eū Gad ꝓph̄tam dd̄. tibi dat̄ op
tio eligere vnum tibi qd̄ volueris ex hijs
trib̄ septē annis veniet fames ī terra tua
aut trib̄ mēsib̄ fugies aduersarios tuos
ꝛ ip̄i te ꝑsequent̄ aut trib̄ dieb̄ erit pes
tilentia in domo tua Respondit dd̄ coar-
tor nimis vndiqꝫ ꝫ melius est michi inci-
dere manus domini. Multe em̄ sunt mi-
sericordie eius q̄ꝫ incidere in manus hoīm
Iste vidit q̄ nō poterat resistere potētie
dei nec abscondere se ei⁹ Sapie vnde di
cit quo ibo a spiritu tuo ꝛ quo ꝛc̄. Ideo
se submisit sue miscd̄ie sic si persona cadit
in peccatū mortal̄ aut cadit in magnā of
fensam dei per fragilitatem ꝛ sic offendit
patrem cui attribuit̄ potentia vl̄ per igno
rantiam ꝛ sic offendit filium cui attribui
tur sapientia vel per malam voluntatem
ꝛ sic offendit spiritum sanctum cui attri-
buitur bonitas. Ista tria scz posse ꝛ scire
ꝛ velle sūt in qualibet ꝑsona ī diuinis tn̄
patri attribuit̄ posse filio scire spūi sancto
velle. ꝫ m aliq̄s ꝓprietates de quib̄ nunc
loqui esset valde longū ꝛ extra ꝓpositū
ꝫ h̄ est dictū q̄ quicūqꝫ peccat ꝯtra istas
tres ꝓprietates est dignus illas pestilēti-
as h̄re que fuerūt ꝓmisse dd̄. verbi gr̄a si
peccat ꝑ nō posse sibi debet̄ fames ꝛ sitis.
Rō qz aīa est talis cōdicōnis q̄ sp̄ vellet
orare ꝛ deo se huīliare. ꝫ corp⁹ sp̄ optat
in delitijs esse. Itez aīa vellet ieiunare ꝛ
corp⁹ in delitijs esse aīa vellet in bonis o
peribꝫ se exercere ꝛ corp⁹ vult semp̄ qui
escere. vn̄ dic̄ corpus q̄ hoc nō posset fa
cere pone in practica ꝛ sic peccat ꝑ nō pos
se. Ido talis meret̄ h̄re famen in alio se-
culo. ꝫ illi peccāt ꝑ nō scire qui qn̄ nolūt
aliq̄d boni facere dicūt q̄ nescirēt recipe
modū addiscēdi credo in deū ꝯtra q̄s de⁹
mittet ꝑsecucōz. ꝫ alij sūt q̄ peccāt ꝑ cer
tā maliciā sic sūt ꝯcubīarij fl̄i mercatores

Feria secũda in rogacionibus

Exq̃ em̃ fit peccatũ deũ offendim⁹ ⁊ nõ fugere possum⁹ nec scim⁹ resistere q̃n punit nos. sic ꝑ suã potentiã ⁊ suam sapiãz. vñ bonũ ꝯaliũ est ꝙ faciam⁹ sic dd̃. scz ꝙ reddamus nos omnino sue miscdie ⁊ petam⁹ vt misereat̃ nr̃i. qz si vellem⁹ cõtradicere essem⁹ fatui vbi nullũ est remediũ. qz potentissim⁹ est. si ꝑ astuciã vellemus euadere sic aliqñ aduocati qui subtiles sũt ꝑ suã astuciã euadũt ⁊ euitãt iudiciũ huãnũ nõ possem⁹. qz sapiẽtissim⁹ ẽ. Et ido eccl'ia ordiauit ꝙ isto tpe q̃ faciliter in pctm̃ labim̃ ne illa tria ad nos veniãt dicam⁹ letaniã ⁊ fiãt rogacões in q̃bꝫ miscdia dei iuocat̃ q̃si diceremus illud ꝑalip. In nobis quidẽ non est tanta fortitudo vt possem⁹ huic multitudi resistere sequit̃. ꝫ cũ ignoram⁹ q̃d agere debeam⁹ ꝫ solũ habem⁹ residui vt oculos nr̃os ad te dirigam⁹. Et primo iuocat̃ pr̃. scdo filiꝰ. tercio spũssanct⁹. q̃rto virgo maria ⁊ ꝯsueuit ibi cantari ꝑncipaliter in ꝑncipio ꝟbũ assũptũ viz kyrieley. vbi iploram⁹ dei miscdiã ꝯtra tres mõs peccãdi. primo ꝯtra nr̃az ipotentiã iuocam⁹ pr̃ez vt misereat̃ ꝑ suũ posse. scdo ꝯtra nr̃az ignorantiã iuocam⁹ filiũ vt nr̃i misereatur ꝑ suũ scire. tercio ꝯtra nr̃az maliciam iuocam⁹ spm̃ sctm̃ vt misereat̃ nostri ꝑ suum velle ꝓpt̃ ꝑmũ dicim⁹ kyriel'. ꝓpt̃ scdm dicim⁹ xp̃eel'. ꝓpt̃ terciũ dicim⁹ kyriel'. Circa primũ dico qz iuocam⁹ miscdiã dei scz pr̃is ꝯtra nr̃z iposse qd̃ maxie manifestat̃ in ꝫ qd̃ dic̃ infra pr̃ de celis d̃s miserere nob̃. vbi allegam⁹ tres rõnes q̃re dz misereri. ꝑma qz pr̃. scda qz de celis. tercia quia de⁹ ꝑmũ cãtam⁹ kyriel'. scdm xp̃eel'. tercium kyriel'. Implorãdo auxiliũ d̃i quicq̃d sit in alijs diebꝫ tñ spẽaliter mõ ⁊ ꝫ rationabiliter vos em̃ videtis ꝙ q̃ vult elemosinã petere a diuite obꝑuat locum ⁊ temp⁹ in q̃ tenet bursã aptã ⁊ hz man⁹ plenas pecunia tũc instanter petit ⁊ nõ expectat ꝙ reponat pecunias in bursa. qz tũc nõ reciꝑet. sic in vita pñti est tẽpus petendi dei miscdiaz. qz mõ bursa est apta. Ideo qui mõ petit accipit vñ tu exurgens miserebris syõ qz tẽp⁹ miserendi ⁊c̃. i dd̃ ps Sz post in alia vita nõ erit tẽp⁹ miscdie ꝫ insticie tunc em̃ fiet iusticia sine miscdia qd̃ tñ etiã debite intelligendũ est. qz tũc manifestius apparebit iusticia q̃ꝫ miscdia. Exemplũ habẽ⁹ in diuite epulone. q̃ post q̃ꝫ bursa fuit clausa petijt elemosinã dicẽs pr̃ abrahã miꝑere mei Luce. xvj. Dic hystoriã si vis ⁊ tñ nũq̃ꝫ potuit obtiere nec obtinebit. Ista bursa maxie fuit aperta in die veneris scta cũ lat⁹ xp̃i lancea fuit aptũ ⁊ exiñ fluxit sanguis ⁊ aq̃ ⁊ oĩa sacramenta q̃ sũt miscdie ꝯtentiua trahunt̃ de ista bursa ⁊ ido ad talẽ bursã recurram⁹ tpe pñtl vite dũ ẽ apta ⁊ nõ expectem⁹ ꝙ sit clausa. qz tũc nichil obtinerem⁹ vñ ꝑsona ꝑuilegiata vt cleric⁹ qui hr̃t rñdere in curia eccl'iastica q̃ ꝯmuniter est misericors aut dz eẽ reputaret̃ bñ fatu⁹ si renũciaret ꝑuilegio suo ⁊ vellet sniare iudicem scl'arẽ q̃ ꝯdẽpnaret eũ ad mortẽ xp̃s rex regũ q̃ est pontifex nr̃ apud pr̃em ꝑm apl'm duplicẽ hz curiã s. pñtem q̃ est miscdie ⁊ iudicij finalis i q̃ fiet mera iusticia ⁊ igit̃ q̃ nũc indiget mĩa fatuus ẽ si renũciet ⁊ nõ vellet eaz reciꝑe in hac vita mõ em̃ dabit̃ ꝓ modica ⁊ tempali penitẽtia alias habebit iusticiam strictam ⁊ mortẽ eternã vnde qui abscondit scelera sua ⁊c̃. Pro. xxviij. Circa scdm dico ꝙ inuocamus dei miscdiã. scz filij dei Ihesu xp̃i cõtra nr̃am ignorãtiam vt ip̃e misereat̃ nr̃i ꝑ suã sapiam ꝫ maxime infra exponit̃. qñ d̃z filij redẽptor mũdi de⁹ miserere nobis ⁊ allegam⁹ tres rõnes ꝓpter q̃s dz nos exaudire ⁊ nobis miꝑeri. Prima qz frater noster. Scda qz redẽptor. Tercia qz deus. Ideo debet nos exaudire ⁊ nobis misereri. Ideo in missa ter dicimus criste eleysõ. ⁊ licz filiꝰ sit eiusdez substantie cũ pr̃e ⁊ spũ sctõ tñ in eo incarnato sũt due nature scilicet diuina ⁊ humana. Ido qd̃ ammodo ⁊ aliqualiter diuisim inuocatur

Primo em̄ dicitur xp̄e audi nos ⁊ post b̄
dicit̄ pater de celis miserere nobis q̄ dic-
to subiungitur fili redemptor mundi Nō
sic de patre ⁊ spiritu sācto fili redemptor
mundi ⁊c̄. Quia nō diuersificatur in eis
natura. Si igitur quis peccauit contra fi-
liū per ignorantiam petat miscdiam. Sic̄
dauid. Miserere mei deus ⁊ licet miseri
cordia patris ⁊ spiritussancti magna sit.
ymo ⁊ eadem est misericordia patris ⁊ fi
lij ⁊ spūssancti miscdia tamen filij appa-
ruit maxīa ratio vna corda pōt dici mag-
na quando longe attingit maxima si sit ita
fortis q̄ rem magnā ⁊ ponderosam possit
trahere de ꝓfundo. vñ miscdia nichil alid̄
est nisi miseroꝝ corda miscdia ih̄u Cristi
fuit talis q̄ trāsmissa captiuis in ꝓfūdissi
mo carcere exeūtibꝰ eos eduxit. Fecit em̄
xp̄s sicut facere solent dñi tēpales qui fe
stū faciētes ꝯpaciūt̄ captiuis ⁊ eos edu-
cūt de carcere submittēdo cordā ad ꝓfun
dū carceris cui miseri adherent ⁊ sic trahē
do cordā ad se captiuos educūt ⁊ liberan
tur. Sic legit̄ de Jeremia quē rex de car-
cere voluit trahere ⁊ ne duritia eū graua
ret ꝯsuluit vt pānos veteres ⁊ putridos
poneret sub se ⁊ inter manus ⁊ cordam.
⁊c̄. Dic̄ text⁹ traxer̄t ieremiam funibꝰ ⁊
eduxerūt de lacu sic fili⁹ dei incarnat⁹ est
funicul⁹ triplex q̄ difficile vt d̄r rumpit̄.
Eccl̄. iiij. Quia in xp̄o tres sūt substancie
scz diuītas aīa ⁊ caro hūc deus pr̄ submi
sit in hūc mūdum ad educēdū nos de car
cere pctī in q̄ ꝓpter pctm̄ p̄moꝝ parentū
fueram⁹ ꝑ quīq̄ milia ānos vl̄ circa vbi
ꝯsidero huīliatā diuītatem que dz trahe-
re supbos. vñ aug⁹ Humiliatur de⁹ tu-
mescit vermicul⁹ mundissimam aīam xp̄i
q̄ dz trahere luxuriosos ⁊ corp⁹ pauper-
rimū qd̄ debet trahere cupidos ⁊ auaros
⁊ q̄ volūt carcerez pctī exire debent huic
corde miscdie adherere cū deuocōe corde
ore ⁊ ope ip̄m inuocādo dicendo filij re-
dēptor mundi de⁹ miserere nobis hec est
corda miscdie de q̄ Osee. xj. d̄r. In funi-
culis adā. i. Ih̄u xp̄i trahā eos in vincu-
lis caritatis. Sz bñ aduertendū est quō
quidā in deuoti huic corde nō adherēt nec
curāt eā inuocare. qr̄ videt̄ eis nimis du
ra ⁊ ledit eos. qr̄ dura est supbis humili
tas luxuriosis castitas auarl̄ lib̄alitas ⁊c̄.
Ideo talibꝰ ꝯsulit̄ q̄ cū vestibꝰ putridis
⁊ veteribꝰ. i. cum vita sua antiq̄ ⁊ peccatl̄
putrida pctīs rememoratl̄ cū ꝯtricōe ⁊ di
splicētia pctā sua ponāt de quibꝰ dolent.
tūc tales cū deuocōne hāc inuocabūt mi
scdiaz ⁊ facilit̄ obtinebūt Greg. ij. l. mo
raliū. Ille deo verā orōnem exhibet q̄ se
metip̄m q̄si puluis sit se huīliat q̄ nichil
sibi virtutis tribuit. Cassiodor⁹ super p̄s
Ad dñm cum tribularer dicit dñs nescit
differre qd̄ cū ꝯpuncto corde senserit sup
plicare ⁊ talis sic in sua supplicacōe exau-
dit⁹ poterit dicere q̄z magna est miscdia
tua dñe sup me eruisti aīaz meā p̄s. lxxx
viij. Circa terciū dico q̄ inuocam⁹ dei mi
sericordiā. scz spūssancti contra nostram
maliciā vt nobis misereat̄ per suum velle
hoc magis exponit ecclesia dicens spirit⁹
sancte deus miserere nobis vbi ponit tres
rationes ꝓpter q̄s debet nobis misereri
Primo qr̄ dat se sine violentia. qr̄ spūs
Scdo qr̄ dat se sine precio. qr̄ sācte Ter
cio qr̄ dat se simul ⁊ oīa. qr̄ deus Huius
rei gratia ter cātam⁹ Kyrieleeyson. quia
cum magna fiducia ꝓpter illa tria petim⁹
miscdiam. Ratio quia quilibet faciliter c̄
hitur ad illud ad qd̄ naturalr̄ inclinatur.
Ideo spūs sanctus miseris peccatoribus
ꝓpiciat̄ cui bonitas attribuitur. Est enim
amor pr̄is ad filium cui ꝓprium est mise
reri auctoritas ad Ephseos. ij. De⁹ qui
diues est in miscdia ꝓpter nimiā caritatez
suam qua dilexit nos cū essemus mortui
peccatis viuificauit nos videmus q̄ domi
tempales suis subditis qui al's rebellaue
rūt ad suū seruitiū reuertentibꝰ sūt miseri
cordes ⁊ pij vt eos magis alliciāt ⁊c̄. sic
legit̄ fecisse dauid. qui cuidaz prostrato
⁊ cognoscenti peccatum suū ⁊ miscdiam

postulanti. benigne locut⁹ est. similit̃ ceteris reuertentib⁹ qui eum fuerãt ꝑsecuti. sic deus peccatoribꝫ qui multiplicat̃ eum offenderũt reuertentib⁹ ac misericordiã postulãtib⁹ vt benign⁹ interponit benignitatẽ spũssancti cui cõuenit peccata remittere Mathei.ix.ca. Murmurabãt pharisei dicẽtes quare cũ publicanis ⁊ peccatoribus manducat magister vester. Respondit dñs. Non ẽ opus valentib⁹ medicus ꝫ male habentib⁹. Euntes discite misericordiã volo ⁊ non sacrificiũ

Feria secũda in diebus rogacionũ Sermo secũdus

Petite et dabit̃ vobis. q̃rite ⁊ inuenietꝫ. pulsate ⁊ aperiet̃ vobis Luce.xi. Isti tres dies hodie cras ⁊ postcras dicuntur letanies grece ꝙ idẽ est ꝙ rogaciones vel ꝓgaries latine. Quia hodie gentes in omni loco vadunt ꝓcessionalit̃ cantando letãies ⁊ orando. Sed q̃re fit hoc erit sermo pñs. Sed ꝑmo salutet̃ virgo maria ⁊c̃. dicit xp̃s nobis. petite ⁊ accipietꝫ ⁊c̃. Subtiliter punctando verba in themate oñdunt̃ tres rõnes q̃re istis trib⁹ diebus fiũt iste ꝓcessiones ⁊ cantam⁹ letanias

Prima rõ est ad obtinendã ꝓsperitatez temporalem

Scda ad possidendã sanitatẽ corporalẽ

Tercia retinendã vnitatẽ amicabilẽ

Prima rõ tangit̃ in ꝑma clausula thematis cũ dicit̃ petite. Scda cum dicit̃ q̃rite. Tercia cũ dr̃ pulsate ⁊ aperiet̃ vobis. Ecce hic sũmarie totã materiam ꝑdicandã. Dico ꝑmo ⁊c̃. ad obtinendã ꝓsperitatẽ tꝑalem vt scz habeam⁹ habundanciã bonoꝝ tẽporaliũ scz bladũ ĩ campis. vinũ in vineis ⁊ fruct⁹ in arboribus ⁊ velit nobis etiã cõseruare greges. Ido faciam⁹ modo istas ꝓcessiones Et magis in isto tꝑe paschali q̃ꝫ in alio duplici rõne. ꝑma est naturalis. scda theologicalis. Quantũ ad ꝑmã quia isto tẽpore sol ascendit per zodiacũ ⁊ sic ascendendo trahit ad se vapores terre qꝛ terra nunc calefit ⁊ feruet ⁊ mittit sursum vapores ⁊ vapores in media regione q̃ est frigida qꝛ nõ est ibi reuerberatio radioꝝ solariũ vt in terra ingrossant̃ condensant̃ ⁊ congelãt̃ in lapides generãt̃ tonitrua ⁊ fulgura ⁊ tunc lapides cadunt ⁊ destruunt ⁊ deuastant bona terrenalia blada vineas fruct⁹ ⁊c̃. Ideo est ordinatũ a scis patrib⁹ ꝙ in isto tempore maxime xp̃iani faciant istas ꝓcessiones ⁊ orando currãt ad dominũ q̃ super totã naturã habet dominium vt velit naturã refrenare ⁊ bona terrena nobis cõcedere. Ecce rõ naturaꝫ quare facimus hec. Sed vt rõnẽ melius intelligatꝫ declarabo eã vobis per quandã similitudinẽ. Erat quidã dñs diues ⁊ potens qui habebat multos filios paruos ⁊ magnos ⁊ habebat vnã captiuam seu ancillam Cui cõmiserat claues panis vini ⁊ fructuũ ⁊ omniũ. Intantũ ꝙ filij nõ poterãt habere panẽ nec vinũ nec aliquod nisi per manũ eius scz captiue. que aliquãdo erat ita crudelis ꝙ nolebat dare filijs domini panẽ nec vinũ. filij autez nescientes q̃d aliud facerent recurrebant ad patrẽ vt corrigeret captiuã. Ita est de nobis. domin⁹ domus hui⁹ mundi est deus q̃ eam fabricauit Camere sunt alcius sunt Nos autẽ sum⁹ in stabulo. De ista domo dr̃ Baruth. O israhel q̃ꝫ mag̃ est domus dñi ⁊ ingens locus possessionis eius. magn⁹ est ⁊ non habet finẽ supple in duracione Baruth.iij. Filij eius legittimi sunt xp̃i Judei ⁊ alij infideles sũt spurij. Ideo nõ habent hereditatẽ paradisi. Videte qualẽ caritatẽ dedit nobis de⁹ pater vt filij dei nominemur ⁊ sim⁹. ꝑma Johãnis.iij. Captiua siue ãcilla cui de⁹ cõmisit claues panis ⁊ vini ⁊ alioꝝ est natura ꝑ man⁹ eius oportet nos hr̃e panẽ

⁊ omnia bona terrena quia ita ordinauit
pater noster deus. q̃ aliquociens est cru-
delis nimis filijs dñi. Quia quãdo puta-
mus colligere bladũ multũ ⁊ bonũ ⁊ vi-
num ⁊c̃. Ipsa nõ vult imo aufert ⁊ mit-
tit lapides locustas siccitates. ⁊c̃. ꝓpter
hoc nos recurrim⁹ ad dominũ patrẽ no-
strum. Supplicãtes ei ⁊ orantes vt corri-
gat ⁊ refrenet captiuam ⁊ mandet sibi ꝙ
det nobis panẽ vinũ ⁊ alia necessaria no-
bis. Ecce rõnẽ quare fiunt iste letanie ⁊
ꝓcessiones. Auctoritas. Domine deus
oĩpotẽs in dicione tua cuncta sunt posita
⁊ non est q̃ possit resistere voluntati tue.
Hester. xiij. Scda racio est theologi-
calis ⁊ ꝟm sanctam theologiaꝫ. Ab inicio
postq̃ deus in celo empireo creauit scõs
angelos. lucifer q̃ erat maior peccauit cõ-
tra dominũ cũ magna multitudine ange-
lorum. Credo ꝙ plures sint q̃ sint folia
arboꝝ in mundo qui ex peccato facti sunt
demones quos deus eiecit de paradiso ⁊
aliqui ceciderũt in inferno ad cruciandũ
animas dãpnatas. aliqui autẽ remanse-
runt circa nos ad temptanduꝫ. Sed tot
manserunt ĩ media regione aeris ⁊ in tan-
ta spissitudine sicut sunt athomi ĩ radio so-
lis ⁊ quid faciunt ibi. tenent consiliũ con-
tra nos quãdo blada sunt colligenda ⁊
vina ĩpediunt naturã qui possunt ex posse
naturali deo ꝑmittente destruere totum
orbẽ ⁊ mittunt lapides ⁊ destruunt om-
nia bona. vt xp̃iani peccent cõtra dominũ
per impacientiã ⁊ blasphemias. ꝓpter hoc
modo oram⁹ vt dñs cõpescat demonuꝫ
malicias. ⁊ ista est rõ theologicalis. Sꝫ
vt melius eã intelligatis declarabo eam
vobis per talẽ similitudinẽ. Quedã ma-
gna ciuitas semel erat in magna egestate
de caristia ⁊ fame. ad q̃ veniebant naues
onerate ꝑ mare ⁊ currus per terrã. la-
trones autẽ voluerunt capere omnia illa
q̃ ciuitati ducebant̃ per mare ⁊ per terrã.
Sed quid fecerũt illi de ciuitate. hoc sciẽ-
tes habuerunt recursum ad regẽ eoꝝ po-
tentem vt iuuaret eos. Ita de nobis q̃ su-
mus in ciuitate huius mundi que habet
multas indigencias ⁊ necessitates ad q̃
veniunt naues onerate scꝫ possessiones
vinee bladũ ⁊c̃. Sed latrones scꝫ demo-
nes volunt illa capere ⁊ destruere. ꝓpter
hoc nos recurrim⁹ ad dominũ regem no-
strum petentes eius auxliũ. Ideo q̃ndo
apparent male nubes ⁊ tonitrua pulsant̃
cãpane ⁊ cruces extrahunt̃ ⁊ gẽtes orãt
dominũ genib⁹ flexis. Campane sunt tu-
be que sonitu suo terrẽt inimicos crux xp̃i
eius vexillũ est ⁊ ymago ⁊ tunc q̃libet de-
bet orare genib⁹ flexis. Sed que orõnes
sint dicende quia multe ꝑsone tunc faci-
unt multas stulticias maxime mulieres
quãdo venit illud malũ tẽpus faciunt so-
num in caldario vel in pelui ad terrenduꝫ
demones ꝫ ipsi nihil curãt sicut nec equ⁹
tubicinarij terret̃ ad sonũ tube qꝛ assue-
factus est. Alij cõburunt herbas fetentes.
ꝫ ipsi sunt iam assueti de inferni fetoribꝫ
Alij ponũt alias truffas ⁊c̃. stulticie sũt
Sed oraciones deuote quas facere de-
betis sunt q̃tuor siue in q̃druplici gradu.

Prima letania in qua inuocant̃ pat̃
filius ⁊ spũssanctus ꝟgo maria ⁊ omnes
sancti. hoc maxime ꝑtinet ad clericos qꝛ
non omnes layci sciunt letaniã. Se-
cunda oracio optimũ est canticũ de qui-
cunq̃ vult saluus esse faciendo crucẽ con-
tra tempestatẽ in quolibet versu. ꝓbatũ
est ꝙ si deuote dicat̃ genib⁹ flexis ꝑ ma-
la nube vel spargit̃ vel vadit ad desertum
locũ ne noceat ⁊ reuertit̃ bonum tẽpus.

Tercius modus est dicere. Credo
in deũ. quia omnes tenemini scire in quo
sunt. xij. articuli fidei. faciendo magnam
crucẽ contra tempestatẽ in quolibet arti-
culo. Quartus gradus est de quo
nullus se potest excusare quãdo iam inci-
pit tempestas genib⁹ flexis cũ signo cru-
cis contra tẽpostatẽ dicendo Ihesus Ihe

sus. ⁊ sic expellunt̃ demones ⁊ malũ tem
pus. Auctoritas dauid in. p̃s. xliij. deus
auribus nostris audiuimus. In te inimi
cos nostros ventilabim⁹ cornu scz cruc̃
que habet q̃tuor cornua. Et in nomine
tuo scz ihesu spernemus. i. expellemus in
surgentes in nobis supple demones Iste
sunt orõnes quas debem⁹ facere deo. pe
tentes auxiliũ eius. Ideo dicit petite scilz
vbertatẽ ⁊ dabitur vobis. Amen amen
dico vobis si q̃d pecieritis patrẽ in nomine
meo dabit vobis Johãnis. xvi. Dico se
cundo ⁊c̃. ad possidendũ sanitatẽ corpo
ralem. cõmuniter in isto tẽpore veniũt in
firmitates ⁊ mortalitates ⁊ ĩcipiunt du
plici rõne. p̃ma ẽ naturalis. scd̃a est theo
logicalis. Quantum ad p̃mã. quia ex
ascensu solis modo humores multiplicã
tur ⁊ arbores emittunt flores ⁊ fructus.
volucres volunt generare ideo querunt
vxores ꝓprias ꝫ aliqui hoĩes sunt deterio
res bestijs scz qui vadunt ad alienos ⁊c̃.
ido modo sunt maiores tempestates q̃ꝫ
in alio tẽpore anni. quia gentes nesciunt
facere penitenciã nec abstinenciã. ideo ve
niunt ĩfirmitates glandule ⁊ alie corrup
tiones sanguinis. ꝓpter hoc nos mõ hijs
tribus diebus recurrim⁹ ad illũ magnũ
medicum dominũ nostꝝ ihesum xp̃m vt
custodiat nos ⁊ p̃seruet ab hijs infirmi
tatibus. Ipse enĩ quãdo debuit celũ ascen
dere postq̃ꝫ. xxxiij. annis ꝓcurauit salutẽ
animaꝝ tunc ordinauit vnũ ãforismũ si
ue receptã pro sanitate corporis dicens.
Signa autẽ eos q̃ crediderint non dicit
q̃ apostoli vel sancti fuerint. Sed loqui
tur generali⁹. Qui crediderint hec sequũ
tur. In nomine meo demonia eicient ⁊c̃.
Marci vltimo. Nota qui credidederint
non dicit apostoli vel sancti fuerint. Sed
loquit̃ generalius. Qui crediderint ⁊c̃.
Si sanitas sit vtilis anime deus dabit.
Ecce naturalis rõ quare facim⁹ istas ꝓ
cessiones. Scd̃a rõ est theologica

lis nos in quadragesima recepim⁹ a deo
multas gracias quia nobis penitentibus
dimisit peccata ⁊ seipsum nobis cõmuni
cauit in pascha. Nos vero in isto tẽpore
sumus ingrati redeũdo ad peccata ⁊ ad
malam vitã. ⁊ enormiter expellim⁹ ipsuꝫ.
Ista est racio theologicalis quare modo
veniunt mortalitates. Sed vt melius in
telligatis declaro per talem similitudinẽ.
Quidã magnus rex iuit ad venandũ ad
quoddã nemus q̃ in nocte inueniẽs se so
lum declinauit ad quoddã castrũ suum.
pulsans ad ianuã vt reciperet̃ ibi ad ma
nenduꝫ. qui dixerunt sibi. licet sitis rex ⁊
ita credim⁹ tamen nõ intrabitis hic quia
nõ est decent̃ paratũ ꝓ vobis ⁊ rex. ñ cure
tis ego ero content⁹ apertatis vel mãdo
vobis ⁊ minabat̃ eis ⁊ ipso p̃sente ꝑmit
tebant intrare animalia bruta. Breuiter
noluerũt sibi aperire. rex autẽ inde rece
dens iuit ad aliud castꝝ pulsans ⁊ petẽs
ianuas castri sibi aperiri qui permiserunt
ipsum intrare faciendo sibi magnũ festũ
dando sibi bonã cenã ⁊ parando bonum
lectuꝫ sed in media nocte inimicus regis
venit ad castꝝ. Illi autẽ de castro enor
miter eiecerunt regẽ de lecto. dicendo qꝛ
talis q̃ venerat hẽbat ibi dormire ⁊ etiã
eiecerunt ipsũ de castro ⁊ dure. Rex vero
inde recedens iuit ad aliã villam suã pul
sans ⁊ petens ingressum q̃ aperuerũt sibi
ianuam ⁊ introduxerũt ipsum cum porc̃.
Modo quid merent̃ isti q̃ talia operati
sunt in dominũ suũ. Rex autẽ iratus mi
sit gentes armoꝝ q̃ illa castra combusse
runt. vtinã vos non sitis in isto casu. Iste
rex est xp̃s de quo apoc̃. xix. Rex regũ do
minus dominanciũ q̃ venit in nemore hu
ius mundi ad venandũ auimas qui dicit
mundo. da mihi animas. cetera tolle tibi.
Genes. xiiij. Et singulariter ista venacio
fit in q̃dragesima quia tunc gentes faciũt
penitenciã dolent de peccatis suis. confi
tentur ⁊ canes scz p̃dicatores tũc maxi

me latrant p̄dicando. In nocte autem.i. in fine q̄dragesime xp̄s venit ad castrum Cogitetis q̄ q̄libet patria sit vnū castrū seu villa in quo vult xp̄s intrare in die pasche ⁊ multi dicunt licet sitis rex nō intrabitis quia nō sum paratus quia non feci pacē nec restitucionē ⁊c̄. culpa est vestra paretis vos. Sed bene p̄mittunt intrare animalia bruta pullos capones ⁊c̄. Aliq̄ ex falsa humilitate dicunt dn̄e non sū dignus vt intres sub tectū meuz ⁊c̄. videt̄ nunq̄d vobis si est magnū peccatū hoc q̄ non p̄mittatis intrare xp̄m. Alij autem bene parati sunt ⁊ recipiunt eum vt illi de secūdo castro. dando sibi bonam cenā ⁊ bonū lectū. Sed modo expellunt ipsum turpiter redeundo ad peccata. suscipientes dyabolū eius inimicū. Alij autē recipiunt eū vt illi de tercia villa quādo mali ⁊ male confessi cōmunicant solū ex verecundia vt reputent̄ boni xp̄iani ⁊ collocant xp̄m cum porcis scz cum peccatis in eoꝝ consciētia que nō est sine īmundicia porcoꝝ. O dicit deus ego scio quid faciā. contra istos p̄ditores mittit gentes armoꝝ scz angelos. cōstillaciones de sanguine ⁊ ignē. Sanguis sunt glādule ignis. sunt febres. hoc singulariter fuit ostensuz in tēpore beati gregorij in roma xp̄iani cōmunicabant in tēpore paschali ⁊ redibāt ad peccata ⁊ ad malā vitā. finaliter deus misit gentes armoꝝ quia in aere videbātur angeli cū armis sagittis ⁊c̄. ⁊ gentes subito moriebant̄ ossitando. Ideo ē inuentū quādo quis oscitat homo tunc signat se signo crucis. Item quādo sternitabant subito expirabant Ido inuentū ē dicere valete vel benedicite p̄pter hoc papa gregori⁹ ordinauit letanias. ⁊ cū h̄ istas processiones ⁊ cessauit illa plaga. Ecce secunda racio quare fiunt p̄cessiones modo. Ideo dicit secūda clausula thematis Querite scz sanitatē corporalem eundo in p̄cessione ⁊ inuenietis. Querite dominum duz inueniri potest. inuocate eū dū p̄pe est. derelinquat impius viā suā ⁊ vir iniquus cogitaciones suas ⁊ reuertat̄ ad dominū ⁊ miserebit̄ eius ⁊ ad deū nostꝝ quoniā multus est ad ignoscendū Ysaie lv. Modus querēdi dominū ostenditur ibi derelinquat īpius scz auarus vel quolibet alio peccato peccator vt tibi placuerit. Et vir iniquus scz vindicatiu⁹. cogitaciones suas ⁊c̄. Dico tercio ⁊c̄. scz ad retinendū vnitatē amicabilē scz pacē ⁊ concordiā. quia modo est illud tēpus. de quo d̄r scd̄o Regū. xi. Eo tempore q̄ solent reges ad bella p̄cedere. Racio est naturalis ista. quia ex solis ascensu sanguis inflammat̄ ⁊ bulit ⁊ colera accenditur ⁊ homines efficiuntur magis elati. q̄z in alio tēpore. Ideo modo excitant̄ guerre ⁊ bella. Ideo modo magis q̄z in alio tēpore orandū est p̄ pace ⁊ vnitate. Ido dicit tercia pars thematis. pulsate scilicet ad portā pacis ⁊ aperiet̄ vobis. Omnis enī qui petit accipit ⁊ qui querit inuenit ⁊ pulsanti aperiet̄ Mathei. vij. Nota pulsate. Iam videtis quādo pauperes vadūt hostiatiz. pulsant petendo elemosinam ⁊ sic obtinent elemosinas. Ita dicit q̄ faciamus nos q̄ vadam⁹ hostiatim per illā ciuitatē paradisi. de qua dicit dauid gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. vbi sunt infinita palacia. Et p̄mo vadam⁹ ad palacium trinitatis pulsando ⁊ petendo elemosinam. dicendo pater de celis miserere nobis. fili redēptor mundi deus miserere nobis. Sp̄us sancte deus miserere nobis. Deinde vadam⁹ ad palaciuz virginis dicēdo. Sancta maria. Sancta dei genittix. Sancta virgo virginum ora pro nobis. Deinde vadam⁹ ad palaciū angelorum dicendo. Sancte michael. Sancte grabriel. Sancte raphael orate pro nobis. Deinde in alio vico ad palacium patriarchaꝝ quoꝝ maior est Johānes Deinde ad palaciū Innocentiū. Dein-

de ad palaciũ apostolor. martirũ. confessorum ⁊ virginũ ⁊c̃. Non sunt isti crudeles quin faciant nobis elemosinam aliquã. Ecce tercia rõ quare facim⁹ ꝓcessiones rogando ꝑ pace. Ideo dauid rogate que ad pacẽ sunt iherusalẽ scz xp̃ianitatl in psalmo

De eadẽ feria alius sermo

Omnis qui petit accipit. Luce. xi. textualit̃ ⁊ in euuangelio hodierno officiat̃. In sermone hesterno declaraui rõnes quare facimus letanias. Modo volo vob̃ declarare bonos modos. quos debem⁹ tenere in rogacionibus ad obtinendũ illa que a deo petimus. Si placet deo materia erit vtilis ⁊ consolatoria. Sed p̃mo salutet̃ virgo maria ⁊c̃. verbũ ꝓpositum ostendit inextimabilem liberalitatẽ ⁊ pietatẽ ⁊ magnificentiã diuinalẽ dicens. Omnis qui petit accipit vt pauperes a diuitib⁹ videm⁹ tamen in hoc mundo ꝙ multi ex necessitatibus suis petunt vt pauperes a diuitibus ⁊ nichil obtinent. Quot sunt qui vadunt ad regẽ petentes officia ⁊ non obtinent. Quot clerici vadunt ad papam ad petendũ beneficia ⁊ nichil obtinent. ĩmo vani veniunt ⁊ vani redeũt ad ꝓpria. Et xp̃us dicit. Omnis qui petit accipit ⁊ q̃ querit inuenit ⁊c̃. beatl ergo ostendit̃ sua liberalitas inextimabilis ⁊ eius magnificentia sup̃ omnes alios dños. Sed est argumentũ in oppositũ ex quadã auctoritate beati Jacobi dicentl aliquib⁹ q̃ petebant grãs a xp̃o petiris ⁊ nõ accipitis eo ꝙ male petatl Jacobi. iiij. videtur ꝙ iste due auctoritates cõtradicant omnis qui petit vniuersalis ẽ ⁊ alia petitl ⁊ nõ accipitis est indiffinita negatiua. Et nunq̃d in verbis sacre scp̃ture potest esse contradictio. Dico ꝙ non est ibi contradictio qꝛ secunda auctoritas d̃t petitis ⁊ nõ accipitis. ⁊ assignat rõnẽ eo ꝙ male petitis Et nostrũ thema intelligit̃ de illis q̃ petunt bene ⁊ bono modo. Omnis q̃ petit accipit scz bona negocia. patet thema Amore vestri ego quesiui quot sunt modi bene petendi ⁊ inueni quot sunt octo modi et non plures.

Primus desiderare ardenter
Scd̃s plorare lacrimabiliter
Tercius explicare patenter
Quartus supplicare humiliter
Quintus allegare prudenter
Sextus appellare confident̃
Septim⁹ mendicare fiducialiter
Octauus molestare ꝑseuerant̃

Qui in suis peticionib⁹ seruat istos modos octo sine dubitacione obtinebit. Quia omnis q̃ petit accipit. Dico ꝙ est vn⁹ modus ꝑtendo grãs a dño ihesu xp̃o. scz desiderando ardent̃. quando cor desiderat illã graciã ardenter ⁊ inflãmatur. licet os nihil dicat p̃ verecundia quia nõ reputat se dignũ illud petere ore Sz corde desiderat. illud desideriũ est clamosa peticio in auribꝰ dei Non sic de alijs dominis quibꝰ oportet ore vel signo vel scp̃tura suũ cordis desideriũ ostendere. Sz deus videt clarius corda hominuz q̃ꝫ tu vides faciẽ meã homo enĩ videt ea que patent dñs autẽ intuet̃ cor. p̃mo Regũ xvi. Istud desiderium mouit ⁊ inclinauit deũ ad dandũ gratiã. Nota similitudinẽ affectuosus affectus filij ad patrẽ sedentem in mensa. est clamosa peticio in auribus patris ꝓuocans patrẽ ad dandũ filio carnes vel pisces ⁊c̃. Ita deus pat̃ cũ regina v̄gine maria sedet in mensa glorie nos vero in orõne stam⁹ corã eo. quasi dicendo dñe non audeo petere ꝫ vos scitis desideriũ meũ quasi dicendo cum dauid Domine ante te omne desideriũ meum. Nota ad h̃ hystoriã de filijs israhel euntibus de deserto quos egipcij insequebãtur ⁊ nõ poterant fugere quia ab vna ꝑte

erat mons altissimus ⁊ ad aliaz partem
mare rubrũ ⁊ inceperunt murmurare cõ-
tra moysen dicendo. Nunquid erant se-
pulchra in egipto ⁊c̃. moyses vero vidẽs
necessitatẽ stetit corã domino. Non legi
tur ꝙ diceret aliquid ꝫ desiderabat ĩ cor-
de auxilium diuinũ. cui dixit deus. q̃d cla
mas ad me. Exodi.xiiij. Dicunt glose ꝙ
desideriuz moysi erat clamor in auribus
dei ⁊ obtinuit ꝙ mare diuideretur. Ecce
q̃modo est iste bon⁹ mod⁹ Dico secun
do ꝙ scd̃s modus est plorare lacrimabi-
liter quãdo enĩ persona est in aliqua tri-
bulacione. angustia. vel temptacione. cor
restringit̃ ⁊ cerebrũ velud spongia distil
lat lacrimas. Iste modus est melior qꝛ
non solum est ibi desideriũ cordis ꝫ etiã
lacrime que deũ pungunt. Unde Ber-
nardus. Oracio deum vngit ꝫ lacrima
deũ pungit res aspera dura ⁊ rigida si vn
gatur mollis efficit̃ ⁊ suauis. Sic ꝓpter
peccata nostra de⁹ est nobis rigid⁹ asper
⁊ durus Sed oracio deuota ipsum vngit
⁊ efficitur suauis mollis ⁊ benign⁹ Nota
exemplũ de euangelio vbi xp̃s loquens
de se in ꝑsona cuiusdã regis dixit. ꝙ qui-
dam rex pecijt cõputũ a suo thesaurario ⁊
facta adequacione inuenit ꝙ thesaurari⁹
tenebat̃ reddere decẽ milia talenta. Qui
dixit domine nõ habeo nunc vnũ denariũ
Et rex tu expendisti pecuniã meã cũ vxo
re ⁊ filijs tuis ⁊c̃. Ideo p̃cepit vt ipse ca
peretur cum vxore ⁊ filijs ⁊ ꝙ venderent̃
Ecce hic duricia regis ⁊ asperitas. Sed
dicit textus ꝙ ille thesaurarius ꝓcidens
ad pedes regis orauit humilit̃ dicens do
mine pacientiã habe in me ⁊ misertus ẽ
ei. Mathei.xviij. Et dimisit sibi totum
debitũ. Ecce oracio quomodo deũ vngit
hoc est plus. Sicut enĩ oracio deũ vngit
ad remittendum peccata. sic lacrima ꝓun
git eum ad dandũ gracias. Ideo est bo-
nus modus ꝓ personis ⁊ deuotis ⁊ ꝑso-
nis tribulatis ⁊ viduis pupillis ⁊ orpha

nis qui non habent aliud remediũ nisi re-
currere ad dominũ ⁊ flere coraz eo ⁊ iste
lacrime pungunt deũ ad dandũ eis con-
solaciones. gracias. ad faciendũ iusticiaz
de persecutoribus. Auctoritas. Non de
spiciet deus viduã si effundat loquelam
gemitus. nõne lacrime vidue descendũt
ad maxillã. ⁊ exclamacio eius super dedu
centem eas. a maxilla enĩ ascendunt vsqꝫ
ad celũ. ⁊ domin⁹ exauditor nõ delectabi
tur in illis q̃ adorat deũ in oblectacione
suscipiet̃ ⁊ dep̃catio illius vsqꝫ ad nubes
ꝓpinquabit Oracio humiliantĩ se nubes
penetrabit donec ꝓpinquet non consolabi
tur ⁊ nõ discedet donec altissimus respi-
ciet. Et domin⁹ non elongabit sed iudica
bit iustos ⁊ facit iudiciũ. Ecc̃i.xxxv. Oris
q̃ petit scz plangendo lacrimabilit̃ accipit
Dico tercio ꝙ tercius modus est explica
re patenter scz ore dicendo deo suas ne-
cessitates miserias tribulaciones ⁊ tẽp-
taciones Isto modo dicẽdo domine ego
sum in tali temptacione angustia. miseria
seu tribulacione vel infirmitate velit̃ me
iuuare. Non intelligatis ꝙ talia sint deo
explicanda vt ipse nesciat quia melius scit
q̃ꝫ vos vestras tribulaciones ꝫ dicit̃ ad
humiliandũ cor quia q̃ñdo tales tribula
ciones dicunt̃ ore. cor humiliat̃ ⁊ deuo-
cio augmentatur. Istum modũ ostendit
dauid. Reuela domino viam tuã scilicz
asperã ⁊ durã ⁊ spera in eo ⁊ ipse faciet.
psalmo.xxxvi. Legitur in vitis patrum ꝙ
quidã sanctus heremita mirabiliter habe
bat graciã orandi. ⁊ aliqui quesierunt ab
eo vt doceret eos orare qui respondit eis
Illi qui docuerũt me docebunt vos mo
dũ orandi si vultis qui dixerũt ei. ⁊ quis
docuit vos. Respondit pauperes. q̃ ostẽ
dentes plagas suas. dicendo videte. ⁊c̃.
mouẽt pias ꝑsonas ad dandũ. Ita ego
ostẽdo plagas peccatoꝝ meoꝝ vilitates
miserias meas ⁊ necessitates dicendo do
mine totus sum corruptus de luxuria cor

meũ os meum ꝛc. Ideo dñe iuuetis me
dando virtutẽ castitatis ꝛ sic de alijs pec
catis ꝛ isto modo omnis qui petit accipit.

Dico quarto ꝛc. scz supplicando hui⁄
liter. Qui enim vult obtinere grãm a rege
seu papa quomodo modũ tenet. Nunqd
supplicat humiliter genibus flexis capite
discooperto ymo. Item qui facit orationes
tunc supplicat regi xpo vel pape ihesu qui
dicatis aue maria supplicat regine celi. ido
humiliter genibo flexis debet fieri oratio⁄
nes que nõ sunt nisi supplicacões. Sed in
hoc multi deficiũt qz qui surgunt ꝛ induũt
se dicũt orõnes. Item de mulieribo quã
do pingũt se dicũt Aue maria dicat quõ
debet orare cogitãdo q̃ vident xpm iratũ
ex peccatis. tũc incipiatis orationem deuo
te. talis supplicatio est humilis ꝛ tunc pa
pa Jhus signat supplicacões dicẽdo fiat

Nota hystoriã de rege achab iniquo
ꝛ malo ꝛ ydolatra ꝛ demonum inuoca⁄
tore ꝛ innocentium occisore ꝛ sine iusti⁄
cia ad quem venit helyas ꝓphꝛta ex parte
dei dicens tu fecisti hoc ꝛ hoc. Ideo hoc
dicit dominus deus. Si mortu⁹ fis in ci⁄
uitate canes ꝓmedunt carnes tuas. Si in
campo aues celi nec remanebit de achab
vsq̃z ad mingentem ad parietez. Achab
vero timens humiliauit se saccis vestibo
regalibo ꝛ indutus est cilicio ꝛ in terra cõ
medebat panem ꝛ aquam ꝛ depositis or
namentis lecti regalibo fecit ornamenta
de saccis ꝛ ibat humiliter statim de⁹ dixit
ꝓphꝛte Nõne vidisti achab humiliatum
coram me. Respondit ymo domine. va⁄
de ergo ad eum ꝛ dic ei q̃ qz humiliatus
est mei cã nõ inducam malum in diebus
eius. iij. Regum. xxj. Ex ista humilitate
deus pepcit sibi cum esset malus ꝛ pro⁄
teruus. Ideo in vestris orationibo humi
lietis vos. Cogitate cum quo loquimini
de tali oratõne dicit scriptura Oratio hu
miliãtis se nubes penetrabit ꝛ nõ disce det
donec altissimus aspiciat Eccl. xxxv. Di⁄
co quinto ꝛc. Allegando prudenter scz
leges canones priuilegia ꝓsuetudines vt
faciunt iuriste coram principe vel iudice.
multi taliter allegant in oratione q̃ con⁄
dempnantur ex eorum allegatione vt le⁄
gitur de quodam Luce. xviij. Qui ascen⁄
dit ad templum vt oraret petens a deo
gratiam ꝛ incepit allegare dicens. Non
sum sicut ceteri hominum ꝛc. Iste allega
cõnes fuerunt sue condempnacõnes. Ra
tio quia appropriauit sibi bona opa ꝛ ma
le quia creatura in bonis operibo non est
nisi instrumentum ꝛ deus est operarius ꝛ
sicut non est regratiãdum calamo de bo⁄
na littera. ꝗ notario. Ita nec nobis de bo
nis operibus ꝗ deo. Ideo prudenter alle⁄
gandum est dupliciter. scilicet per creden
tiam. per obedientiam per credentiam ob⁄
secrando allegando q̃ homo credit de do
tali vel simili modo domine vos qui estis
prouisor omnium prouideatis michi per
vestram infinitam bonitatez ꝛ sic de alijs
que credimus de deo per sanctam vitam
quam tenuistis. Detis michi gratiam vt
teneam bonam vitam. Quarto per obe⁄
dientiam ꝛ gratiarum actionem allegan
do ex parte dei ꝛ non tui. Dicendo domi
ne ex quo michi tot gratias fecistis. quia
sum redemptus ꝛ baptizatus placet vo
bis etiam hanc gratiam michi facere. qz
ego sum inclinatus ad supbiam detis mi⁄
chi cor humile ꝛ sic de alijs. De istis du
obus modis allegãdi auctoritas In om
ni oratione ꝛ obsecracõne cum gratiarum
actione petitiõnes vestre innotescant apd
deum. Et pax dei que exuperat omẽz sen⁄
sum custodiat corda vestra ꝛ intelligen⁄
tias vestras in cristo ihu. Decetero frẽs
quecunq̃z sunt vera quecunq̃z pudica que
cunq̃z iusta. quecunq̃z sancta. quecunq̃z
amabilia. quecunq̃z bone fame. ꝛc. Ad
Philipenses quarto Isto modo omnis
qui petit ꝛc. Dico sexto ꝛc. scz appel⁄
lare ꝓfidenter ꝛ nunquid pot hõ appellare

In vigilia ascensionis domini Sermo

a rege seu papa vel imperatore dico quod sic.
Nota de eodem ad aliud sed de vna curia
ad aliam vt fit sepe quia de curia officialis
appellatur ad curiam episcopi et ab illa cu-
ria ad curiam archiepiscopi et ab illa ad cu-
riam pape. Idem de curia regis dei. Deus
habet duas curias in quibus dantur sentencie
Prima est iusticie. Secunda misericordie de qui-
bus inquid dauid in psalmo. misericordiam et iudi
cium cantabo tibi domine Et quamdiu sumus in hac
vita curia misericordie est maior auctoritas.
Misericordia superexaltat iudicium Iacobi
ij. Idem dauid miseraciones eius super om
nia opera eius psalmo. cxliiij. Post mortem
autem curia iusticie est maior quamdiu ergo
viuimus. si datur sententia contra nos in cu
ria iusticie possumus confidenter appellare
ad curiam misericordie debito modo. quia maior
est nunc et obtinebimus reuocacionem sentē
tie. Nota ad hoc duo exempla de biblia de
veteri testamento. Primum de dauid qui
licet sit sanctus tamen grauiter peccauit. Cum
enim semel respiceret de pallacio suo et vi-
deret vxorem vrie pulchram valde debuit
auertere statim oculos suos sed non fecit sed
stabat fingendo oculos statim aliquis scu-
tifer dixit sibi domine talis mulier est et vir
eius non est in patria etc. peccauit cum ea
grauidauit eam et ad operiendum pecca-
tum interficit virum eius vriam. quia vnum
peccatum trahit ad se aliud. Statim in cu
ria dei fuit data sentencia contra dauid et
nathan prophetta nunciauit sibi sententiam di-
cens. viuit dominus. quia filius mortis es
tu. ij. Regum. xij. Dauid autem fuit ille qui in
telligebat factum et appellauit statim ad cu
riam misericordie. Forma appellacionis sue fuit
hec. Miserere mei deus secundum magnam mi
sericordiam tuam. Statim propheta rediit
ex parte dei dicens. Non morieris patet
ergo quod sentencia data in curia iusticie potest
reuocari in curia misericordie. Secundum exemplum
est de ezechia rege contra quem fuit data sen
tentia in curia iusticie vt moreretur. Et

ysaias propheta legit sibi sentenciam ex par
te dei dicens. Hec dicit dominus deus dispo-
ne domui tue quia morieris tu et non viues
iiij. Regum. ij. Qui conuertit faciem suam
ad parietem et appellauit ad curiam mise
ricordie orando dicens. Obsecro domine
etc. Statim dixit deus ysaie recedenti re-
uertere et dic ezechie Hec dicit dominus
audiui orationem tuam etc Et reuocauit
sententiam et addidit sibi. xv. annos vite
Patet ergo quod sententia reuocatur in cu-
ria misericordie que datur in curia iusticie
Si ab ea appellatur confidenter auctoritas.
Si dixero impio morte morieris et ege-
rit penitentiam a peccato suo feceritque iu-
dicium et iusticiam et pignus restituerit ille
quamuis rapinam quam reddiderit in mandatis
vite ambulauerit quam nec fecerit quicquam in
iustum vita viuet et non morietur omnia pec-
cata eius que peccauit non imputabuntur ei
iudicium et iusticiam fecit vita viuet. Et
in eodem capitulo. Cum enim recesserit etc.
auctoritas aurea Ezechi. xxxiij. Nota quod
tria dicit in predicta auctoritate. Primo quod
facit penitentiam. Ecce contricio secundo iu
dicium. Ecce confessio in qua confessor
est iudex. Ideo sedere debet tercio iusticiam
scilicet satisfactionem vel punicionem de pec-
catis ieiunando disciplinando vel aliter.
Isto modo omnis qui petit accipit Di-
co septimo etc. scilicet mendicare fiducia-
liter scilicet petere hostiatim. Istum modum
seruamus istis tribus diebus in ecclesia
in processionibus enim vadimus per vi-
cos et plateas ciuitatis paradisi mendican
do hostiatim sanctos deprecando. Pri-
mo vadimus ad pallatium sancte trinita
tis etc. Istum modum debent tenere per
sone litterate dicere letaniam quolibet sero
Quia oratio est multum bona in qua in-
uocantur omnes sancti et cetera. Ideo a-
mici Iob quando fuit tribulatus dederunt
sibi de consilio vt teneret istum modum di
centes voca igitur si est qui tibi respondeat et

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ad aliquē sanctoꝝ ꝯuertere Job. v. Omis qui petit sp̄. isto modo accipit. Dico octauo ⁊ vltimo scz molestare ꝑseueranter scz perseuerando in oratione q̄liter huius īportunitas vel molestia est fienda declarat̄ Luc. xj. Quis vestꝝ habebit amicum ⁊ ibit ad illū media nocte vsqꝫ quotq̄t habet necessarios qui em̄ ꝯtinuat orōm om̄i die ad bonum finem veniet Nota hic miraculum de illo milite capitaneo latronū in cui⁹ domo stetit dyabolus. xiiij. annis ī forma humana ⁊ erat coquinari⁹ vbi venit ille sanctus religiosus ⁊c̄. deo gratias

In vigilia ascensionis domini

Subleuatis ihesus oculis in celum dixit Johis xvij. Istd̄ thema ⁊ tempus presens scz rogacōnū dat mihi motiuū d̄ modis orationū qualiter debemus orare dn̄m materia erit valde subtilis. Sed primo salutet̄ virgo maria ⁊c̄. verbum ꝓpositum ꝓ themate ⁊ fundamēto nostri sermonis d̄clarat modum orandi q̄z xp̄s tenuit quādo debuit recedere ab hoc mundo ⁊ orauit pro nobis dicit Johes ꝙ subleuatis ihesus oculis in celum dixit sp̄. orationez suam. Pro hui⁹ verbi declaracōne ⁊ materie predicande introductione sciendum ꝙ xp̄s super om̄s homines habebat istam excellentiam. Or inter animam ⁊ carnē siue inter spiritum ⁊ corpus rōnem ⁊ sensualitatem nullam habuit cōtradictionē seu repugnantiam. Imo illud ꝙ anima volebat etiam ⁊ corpus. Idem de ratione ⁊ sensualitace in nobis autē est oppositum quia continuum bellum habemus inter animam ⁊ carnem spiritum ⁊ corp⁹ rationem ⁊ sensualitatem. Multi reges ⁊ magni domī postq̄z diu habuerūt guerram faciunt pacem. ꝫ inter animam ⁊ carnez nō potest fieri pax. ymo si anima vult vnum caro vult aliud Idem de ratione ⁊ sēsualitate auctoritas. Caro ꝯcupiscit aduersus spiritum. Spiritus autem aduersus carnem hec em̄ sibi inuicem aduersant̄ ad Galathas. v. In xp̄o aūt non sic ymo erat tanta concordia ⁊ conformitas int̄ carnem ⁊ animam. ꝙ quidquid volebat anima etiam ⁊ caro ratio ⁊ sensualitates de hoc dixit dauid in ꝑsona xp̄i. Cor meū ecce spiritus ⁊ caro mea ecce sensualitas. Exultauerunt in deū viuum scz concorditer passer inuenit sibi domum ⁊ turtur nidū vbi reponat pullos suos passer volans dicit̄ esse spiritus turtur casta est caro. Turtur em̄ ex quo ꝑdit masculū nulli alteri associatur nec ponit se ī arbore viridi ꝫ arido nec bibit aq̄m claram ꝫ turbidam ⁊ dat gemitum ꝓ cantu signat carnem xp̄i dicit ergo passer. i. spiritus cristi ī uenit sibi domum celi. Et turtur nidum scz in celo vbi reponat pullos suos scz d̄sideria quando. Ideo qn̄ cristus eleuabit mentem in altum etiaz corpus eleuabat oculos ī altum hoc dicit thema subleuatis Ihesus oculis ⁊c̄. Legimus in sacris euāgelijs ꝙ cristus tenuit quatuor modos ī suis orationibus ⁊ non leguntur plures

Primus modus oculos versus celū eleuando. Secundus manus extendendo Tercius genua flectendo. Quartus sup̄ terram procidēdo. Et quilibet mod⁹ habet suam ꝓprietatem quare fit siue ꝓpriaz rationem. Primus per confidentiam diuinalem. Secundus per nostram indigētiam humanalem. Tercius per reuerentiam principalem. Quartus per desinentiam corporalem Primus modus quē Cristus tenuit est istud de quo loquitur thema. Subleuatis ihesus oculis in celū ⁊c̄. Iste modus habet rationem scilicet confidentiam diuinalem. Or omnis creatura in suis necessitatibus ⁊ aduersitatibus etiā si sit destituta oī auxilio ⁊ derelicta ab oībꝫ confidentia cordis in deū dat sibi